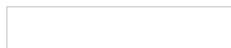

Spędzą znów bezsenłą noc

Data publikacji: 15.04.2019 18:56

- Wielki Tydzień to szczególny okres liturgiczny w luteranizmie, którego kulminacją jest najważniejsze ewangeliczne święto: Wielki Piątek, pamiątka śmierci Chrystusa. Reformatorzy w śmierci Jezusa na krzyżu widzieli odkupienie ludzkich grzechów i win. Podkreślali równocześnie, że Wielki Piątek jest nierozłącznie związany z Wielkanocą – powiedziała w poniedziałek rzeczniczka Kościoła Ewangelicko- Augsburgskiego w Polsce Agnieszka Godfrejów-Tarnogórska.

Fot: luteranie.pl

Wielki Tydzień w Kościele Ewangelicko-Augsburskim rozpoczęła Niedziela Palmowa, podczas której wierni wspominali radosny wjazd Jezusa Chrystusa do Jerozolimy. W Kościołach ewangelickich nie praktykuje się zwyczaju święcenia palm. W Polsce żyje ok. 70 tys. luteranów, z czego ponad połowa na Śląsku Cieszyńskim.

Radość z Sakramentu Ołtarza

W Wielki Czwartek luteranie upamiętniają Ostatnią Wieczerzę, którą Jezus świętował z uczniami. To pamiątka ustanowienia przez Chrystusa Wieczerzy Pańskiej. W Kościele sakrament ten ma różne nazwy: Wieczerza Pańska, Wieczerza Święta, Sakrament Ołtarza, Komunia Święta, Stół Pański, Eucharystia, Łamanie Chleba. - **Luteranie wierzą w realną i substancjalną obecność ciała i krwi Chrystusa w chlebie i winie. Dlatego Kościół uroczysto obchodzi Wielki Czwartek jako dzień wdzięczności za Sakrament Ołtarza. Komunia św. jest zawsze udzielana pod dwiema postaciami** – podkreśliła rzeczniczka. Wielki Czwartek to dzień radosny, a kolorem liturgicznym jest biały.

Bez grobów Chrystusa

Centralnym świętem luteranizacji jest Wielki Piątek. W ewangelickich parafiach nie ma zwyczaju budowania grobów Chrystusa. Nabożeństwo tego dnia zajmuje szczególne miejsce w życiu Kościoła. Wierni kontemplują i wyciszają się, by stawać się właściwie przygotowanymi do Zmartwychwstania Chrystusa. W Wielki Piątek w luteranizacji kościołach dominuje czerń, a krzyż przesłonięty jest kirem na znak żałoby. Liturgia przystosowana jest do znaczenia święta - czytane są fragmenty Męki Pańskiej, śpiewane pieśni pasyjne oraz recytowane naprzemiennie słowa "Ludu mój Ludu, cóżem Ci uczynił". Luteranie przystępują do komunii. W Polsce dla wiernych Kościoła Ewangelicko-Augsburskiego Wielki Piątek jest dniem ustawowo wolnym od pracy. W wielu domach przestrzega się postu, choć nie jest on obowiązkowy. Rezygnuje się z oglądania telewizji, słuchania radia i korzystania z Internetu.

Cykliczne spotkania

Natomiast Wielka Sobota jest dniem ciszy i skupienia. Luteranie pamiętają, że Chrystus spoczywa w grobie. W niektórych regionach Polski odprawione zostaną krótkie nabożeństwa na cmentarzach. Nie ma tradycji święcenia pokarmów w kościołach. Jednakże dziękując Bogu za posiłek luteranie poprzedzają go modlitwą i Słowem Bożym. - **Młodzi ewangelicy z Wielkiej Soboty na Niedzielę Wielkanocną zgromadzą się na spotkaniu modlitewnym nazywanym +Bezsenłą nocą+. Jest ono organizowane cyklicznie od 1998 r. W czterogodzinnym programie uczestniczy corocznie ok. 600-800 młodych osób z południowej Polski. Tegoroczna +Bezsenłą noc+ rozpocznie się 20 kwietnia o godz. 20.00 w kościele luteranizacji w Drogomyślu** – powiedziała Agnieszka Godfrejów-Tarnogórska.

Radość w domach

Święto Zmartwychwstania Pańskiego obchodzone jest przez luteranów w niedzielę i poniedziałek. Wierni gromadzą się na uroczystych nabożeństwach. W kazaniach podkreśla się znaczenie zmartwychwstania Jezusa Chrystusa i zbawczą moc krzyża. Rodziny gromadzą się na uroczystych śniadaniach lub obiadach wielkanocnych. Potrawy, w zależności od regionu, nawiązują do polskich zwyczajów kulinarnych związanych z Wielkanocą, na stołach pojawiają się także pisanki lub potrawy z jajek.

Znaczenie Niedzieli Zmartwychwstania podkreśla biskup-senior diecezji cieszyńskiej Paweł Anweiler. - Przyjęło się mówić, że Wielki Piątek jest największym świętem ewangelików. Tak, jest ważny, ale również istotna jest Niedziela Zmartwychwstania. Tych dwóch dni nie można rozdzielić. Jezus umiera za nas, za nasze zbawienie, ale przecież on zmartwychwstaje. Nic nie kończy się na śmierci – powtarza od wielu lat.

anszaf